Пантомимата е изкуство за целия свят

Новини | Култура | на 26.09.2022 06:00 | от Рая Лечева

Защо говорим за това?

Пантомимата е изкуство за целия свят. Това е театрално изкуство, благодарение на което пресъздаваш образ без думи.

Където и да играеш пантомима – във Франция, в Испания, в Англия, в Южна Америка, в Русия, в Австралия или Китай, всички ще те разберат, защото говориш с езика на тялото.

Представи си колко е трудно на един актьор да запомни всичките си реплики.
Сигурно тогава е много лесно да играеш театър без думи?

Тъкмо напротив! За да накараш зрителите да те разберат, ще трябва да си служиш само с мимики и движения.

Значи трябва да си страшно добър в тях!

Изкуството да играеш театър само с мимики и движения се нарича пантомима. Актьорите пък се наричат мимове. Те могат да играят дори без декори - представи си например, че правиш същото движение, с което гребеш супа от чинията си. Разбира се какво правиш, нали?

По принцип пантомима се учи в Националната академия за театрално и филмово изкуство (НАТФИЗ).
Там учат всички, които искат да се занимават с театър или кино у нас - режисьори, актьори, майстори на костюми и декори... Там учат и мимовете.

И все пак не се налага да чакаш да влезеш в университет. Две от актрисите, завършили "Пантомима", са направили детска школа. Ива Лапатова и Янита Кирова обучават деца в своето изкуство в „Училище за щастие“. Школата им е създадена през 2015 г., а занятията се провеждат и до ден днешен в залата на читалище „Алеко Константинов“.

На тази сцена започват и първите изяви на децата. Освен в читалището децата участват и на професионална сцена, като още през 2015 г. показват своя първи авторски спектакъл „Малките големи мимове“. А през 2019 г. Дарина Бояджиева, едно от децата, обучавали се най-дълго време в школата, участва в „България търси талант“ с класическия пантомимен етюд „Клетката“ от великия мим Марсел Марсо.

Освен на фестивалната и професионалната сцена децата се впускат и в едно различно приключение - да играят пред други деца. Започват да ходят в детски градини и да показват изкуството си пред малките. Спектакълът им е образователен - „Клоунски съвети и рецепти за здрави деца“. Помагат и на децата в болниците, като ходят при тях да ги развеселяват.

Досещат се и колко подходяща е пантомимата за деца, които не могат да чуват.
Така пък се свързват с деца от глухата общност от Академия „Анди и Ая“ – „Пантомимата – език без граници“.

Правят нещо не само красиво, но и безкрайно полезно.

А какво точно играят? Да попитаме техните ръководителки. „До ден днешен се играят класически сценарии на етюди на велики мимове като Марсел Марсо, Етиен Декру, Жан Луи Баро, Жан Гаспар Дебюро и др. Ние запознаваме децата с тези сценарии, които са кратки истории на различни персонажи, случки от живота, кратки поуки“, споделя г-жа Ива Лапатова. „Пантомимата е онова изкуство, което не поставя граници. Всяко дете създава свои сценарии, сътворява това, което си представя и което го вълнува.

В пантомимата можеш да изиграеш дървото, вятъра, слънцето, да бъдеш бебе, а след миг стара жена, да плуваш в морето, а само като се обърнеш – да летиш в небето. Това развива въображението в тях, подтиква ги да мислят и създават сами своите истории. Децата са поети на своите тела“, допълва тя.

Тук може да видите кратък откъс от филм с известния мим Марсел Марсо и други световни актьори:
https://www.youtube.com/watch?v=IhhS13sk7eg

„Но за да бъде всичко добре изиграно пред публика, така че публиката да разбере всичко, трябва много постоянство и труд. Пантомимата изгражда дисциплина, увереност, физическо здраве, сила, баланс, пластика. Правим много движенчески упражнения, за да постигнем това. Видимо всичко изглежда лесно, но зад тази красота се крие детското постоянство и упорит труд, изпълнени с любов и вдъхновение. А ние в „Училище за щастие“ се учим както децата да бъдем щастливи по детски“,

сподели Янита Кирова.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/2482-pantomimata-e-izkustvo-za-tseliya-svyat

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени